

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 27/14

Λουξεμβούργο, 27 Φεβρουαρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-1/13
Cartier parfums-lunettes SAS και Axa Corporate Solutions assurances SA
κατά Ziegler France SA κ.λπ.

Όταν η ίδια διαφορά άγεται ενώπιον δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο της υποθέσεως έχει διαπιστωθεί εφόσον δεν την έχει απεκδυθεί αυτεπαγγέλτως και εφόσον κανείς διάδικος δεν την έχει αμφισβητήσει

Το δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο της υποθέσεως οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου δικαστηρίου

Το δίκαιο της Ένωσης¹ προβλέπει ότι, σε περίπτωση κατά την οποία έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ιδίων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, το δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο αναστέλλει αυτεπάγγελα την διαδικασία του εφόσον διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

Το 2007, η εταιρία Cartier ανέθεσε στην εταιρία Ziegler France την οδική μεταφορά καλλυντικών από τη Γαλλία στο Ηνωμένο Βασίλειο. Τη μεταφορά αυτή ανέλαβε τελικώς άλλη εταιρία, η οποία αποτέλεσε τον τελευταίο κρίκο αλυσίδας υπεργολαβιών. Κατά τη μεταφορά, μέρος του εμπορεύματος εκλάπη στη Βρετανία, γεγονός που προκάλεσε ζημία ύψους περίπου 145 000 ευρώ.

Στις 16 Σεπτεμβρίου 2008, η Ziegler άσκησε αγωγή ενώπιον αγγλικού δικαστηρίου προκειμένου να εξετασθεί το ζήτημα της ευθύνης που υπείχαν οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση και να προσδιορισθεί το ύψος της ζημίας που είχε υποστεί η Cartier λόγω της επίμαχης κλοπής. Μία εβδομάδα αργότερα, στις 24 Σεπτεμβρίου 2008, οι Cartier και Axa άσκησαν ενώπιον γαλλικού δικαστηρίου αγωγή λόγω αλληλέγγυας αστικής ευθύνης κατά της εταιρίας Ziegler και των υπεργολάβων της. Η Ziegler φρονεί ότι το γαλλικό δικαστήριο, το οποίο επελήφθη δεύτερο της υποθέσεως, πρέπει να απεκδυθεί της διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του αγγλικού δικαστηρίου, το οποίο είχε επιληφθεί πρώτο, δεδομένου ότι η διεθνής δικαιοδοσία του αγγλικού δικαστηρίου δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους και, ως εκ τούτου, έχει διαπιστωθεί κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης. Η Cartier και η Axa assurances φρονούν ότι, για να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο της υποθέσεως, απαιτείται το δικαστήριο αυτό να έχει αναγνωρίσει, εμμέσως ή ρητώς, τη διεθνή δικαιοδοσία του με απόφαση που έχει καταστεί αμετάκλητη. Το Cour de cassation (Γαλλία) υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να διευκρινισθούν οι περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να γίνει δεκτό ότι έχει διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο υποθέσεως.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι από το δίκαιο της Ένωσης προκύπτει ότι (με την επιφύλαξη της περιπτώσεως κατά την οποία το δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο της υποθέσεως διαθέτει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία) έχει διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο της υποθέσεως, εφόσον δεν την έχει απεκδυθεί αυτεπαγγέλτως και εφόσον κανείς διάδικος δεν την έχει αμφισβητήσει πριν ή έως το χρονικό σημείο της ενέργειας που λογίζεται ως η πρώτη πράξη άμυνας. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το αγγλικό δικαστήριο δεν απεκδύθηκε της διεθνούς δικαιοδοσίας του αυτεπαγγέλτως και ότι η Cartier παρέστη ενώπιον του δικαστηρίου αυτού χωρίς να την αμφισβητήσει.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Εξάλλου, το να απαιτείται από το δικαστήριο που επελήφθη πρώτο της υποθέσεως να έχει αναγνωρίσει, εμμέσως ή ρητώς, τη διεθνή δικαιοδοσία του με απόφαση που έχει καταστεί αμετάκλητη, θα καθιστούσε άνευ οποιασδήποτε πρακτικής αποτελεσματικότητας τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης περί εκκρεμοδικίας και θα αύξανε τον κίνδυνο εκ παραλλήλου ασκήσεως αγωγών, δηλαδή αυτό ακριβώς που προσπαθεί να αποτρέψει το δίκαιο της Ένωσης.

Το Δικαστήριο επισημαίνει τέλος ότι η ερμηνεία του δεν ενέχει, εν προκειμένω, τον κίνδυνο αρνητικής συγκρούσεως διεθνούς δικαιοδοσίας (με αποτέλεσμα να υποχρεωθούν οι διάδικοι να κινήσουν εκ νέου δίκη σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο που είχε επιληφθεί πρώτο της υποθέσεως κρίνει ότι στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας), δεδομένου ότι δεν μπορεί πλέον να τεθεί εν αμφιβολώ η διεθνής δικαιοδοσία του αγγλικού δικαστηρίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582